

Psalmul 1:6

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VA AȘTEPTAM CU DRAG!

• De astăzi, 28 Iunie 2015, de la orele 16,30 se va relua cateheza, cu ajutorul lui Dumnezeu.

Anunțuri :

- Duminica viitoare, (în data de 5 iulie 2015), la slujba de dimineață este *Cina cea de taină*.
- După terminarea slujbei de seară, cei care nu s-au împărtășit dimineața, sunt invitați să rămână pentru a putea participa la *Cina Domnului!*
- Zilele de post, pentru Biserică : Luni A-B, Marți C-D, Miercuri E, F, G, H, Joi I, J, K, Vineri L, M, N, O iar Sâmbătă de la litera P - Z. Duminica (dimineața) toți cei ce pot ! Multă Binecuvântare !

Nr. 70 D. 28 Iunie 2015 www.cezareea.ro
Foaia Creștinului

Evrei 12 : 10 - 11
„ ... Dumnezeu ne pedepsește pentru binele nostru, ca să ne facă părtași sfințeniei Lui. Este adevărat că orice pedeapsă, deocamdată pare o pricină de întristare, și nu de bucurie ; dar mai pe urmă aduce celor ce au trecut prin școala ei roada dătătoare de pace a neprihănirii”.

Editorial. Reziliența sau Rezistența la șocurile vieții ! (II)

„David ajunsese până la Bahurim. Și de acolo a ieșit un om din familia și din casa lui Saul, numit Șimei, fiul lui Ghera. El înainta **blestemând și a aruncat cu pietre după David și după toți slujitorii împăratului David**, în timp ce tot poporul și **toți vitejii stăteau la dreapta și la stânga împăratului**. Șimei vorbea astfel când blestema :

„Du-te, du-te, om al sângelui, om rău ... iată-te nenorocit, căci ești un om al sângelui !” ... **David și oamenii lui și-au văzut de drum**. Șimei mergea pe coasta muntelui, în dreptul lui David, și mergând **blestema, arunca cu pietre împotriva lui și vântura praf**. Împăratul și tot poporul care era cu el au ajuns la Aieșim [înseamnă : Ostenit, Epuizat], și acolo s-au odihnit”. (II Samuel 16 : 5 – 7, 13 - 14) În acea împrejurare, Șimei constituia o *minoritate*, având în vedere faptul că David era înconjurat de vitejii lui. De fapt nu aveau cu cine să se pună, analizând lucrurile la rece, deși provocările pe care Șimei li le adresa, erau la limita impertinenței josnice !

Din exprimarea pe care a avut-o Așaia, (fratele comandantului armatei), este clar că el s-a *aprint* de mânie când a auzit cuvintele lui Șimei ! În Proverbe 20 : 3, Solomon poate se gândea la această întâmplare, când a scris că : „Este o cinste pentru om să se ferească de certuri ; dar orice nebun se lasă stăpânit de aprindere”. Oricărui om firesc, i-ar fi crescut tensiunea văzând și auzind, ce făcea acolo Șimei care era un trimis al celui rău ! David însă nu s-a folosit nici de puterea fizică, (armată) pe care o avea la dispoziție, nu a apelat nici la dreptatea omenească ... ci la cea Divină ! Din cuvintele lui reiese faptul că el ÎL recunoștea pe Dumnezeu, în toate căile lui ...

Un om înțelept nu se uită la *ce* i se întâmplă, ci la *de ce* ! Nu răspunde la vorbele rele care vin prin supușii celui rău ! Credinciosul știe că există și o limită a batjocurii care i se face, dar și faptul că va veni și o zi a dreptății lui Dumnezeu !

În cartea Evrei 12 : 7 scrie : *Suferiți pedeapsa*. Ea vine cu un scop precis ! Așa a făcut David, nu și-a făcut dreptate atunci când a fost atacat prin cuvinte de Șimei. Și astăzi există acest fel de probleme ! Dacă știu că L-am întristat pe Dumnezeu, trebuie să rabd și necazul și să aștept ajutorul lui Dumnezeu ... Un gând interesant : „*În viață, cel mai bun sfat ți-l dă frizerul* : „ Ține capul sus ! ” (Continuare în numărul viitor)

De-ale copiilor ...

- „O mamă s-a trezit în timpul unei furtuni iar când un fulger puternic a brăzdat cerul s-a grăbit către camera fiului ei, știind cât de îngrozit va fi acesta. Spre surprinderea ei, el stătea la fereastră. „Mă uitam pe geam”, a spus el, „și nu vei ghici niciodată ce s-a întâmplat. Dumnezeu mi-a făcut o poză.” Acest băiețel era convins (și noi ar trebui să fim la fel) că Dumnezeu era la lucru, lumea Lui fiind astfel un loc foarte sigur.
- Un copil intră într-o cofetărie. Cere un pahar cu apă. Vânzătoarea îl refuză.
– Îmi puteți spune cât costă prăjitura asta cu ciocolată ?
– 2 lei, răspunde femeia plictisită.
– Dar o prăjitură simplă ?
– 1,5 lei, țipă ea la copil.
– Bine, aduceți-mi o prăjitură simplă. Ea îi aduce prăjitura și i-o trânteste pe masă. Copilul plătește la casă. Apoi mănâncă prăjitura liniștit. Când vânzătoarea se duce să ștergă masa, îi dau lacrimile. Copilul îi lăsase bacșiș 50 de bani. Avusese bani suficienți, dar se mulțumise cu o prăjitură simplă...

Povestiri cu tâlc

- Într-o zi un om bogat l-a dăruit unui sărac un coș plin cu gunoi ca să-și bată joc de el. Omul sărac zâmbi și plecă ținând în mână coșulețul primit. Ajuns acasă, a început să-l curețe, să-l spele și apoi l-a umplut cu cele mai frumoase flori. S-a întors la omul bogat și l-a înmănat acestuia coșulețul. Omul rămase surprins și întrebă: „De ce mi-ai dat atâtea flori frumoase când eu ți-am dat numai gunoi?” Omul sărac răspunse : „Orice persoană dăruiește ceea ce are în inimă!”

Rubrica sufletului nemântuit

„ ... O ! de ați asculta azi glasul Lui ! ”
(Psalmul 95 : 7)

Bomba cu întârziere

Era în timpul războiului. Voiam să fac o vizită. Pe drum survine un atac aerian. Ma grabesc spre adapostul cel mai apropiat și aștept până trece alarma. Apoi plec mai departe și ajung în colonia unde trebuia să-mi fac vizita. Cele vreo 20 de case sunt încă în picioare dar am impresia că toate sunt parasite. Nici tipenie. Întalnesc pe seful aparatii antiaeriene din zonă și-l întreb. El nu spune nimic, dar mă ia de braț, mă duce într-una din case și se apropie de fereastră. Atunci pot să vad în mijlocul unei peluze o bombă uriasă ca pe cazanul unei locomotive cu aburi. „Este o bombă cu întârziere” – îmi spune el. „Toti oamenii au fugit: auziti cum ticaie?” în fiecare clipă, bomba putea să explodeze. În clipa aceea vad un spectacol comic: sosese un stol de vrăbii care se asaza liniștit pe bombă. Una din ele sta chiar pe detonator. Strig: „Hei, vrăbiilor, e periculos!” Dar îmi pare că aud răspunzând: „Haha, stim noi care-i treaba! Cine mai crede în epoca noastră în bombe? Nu e nici cel mai mic pericol!”

Iar oamenii din zilele noastre fac exact la fel: dau dovada de o mare inconstiență atunci când încep să-și bata joc de pericolul care-i amenință... și la toate avertizările, ei spun: „Cine mai crede azi în balivernele astea! Stim noi care-i treaba! Nu e nici un pericol!” ...

Mică enciclopedie onomastică

- **Anastasia**. Nume frecvent altădată, era des folosit de către creștinii de limbă greacă în cursul primelor secole ale erei noastre. *Anástasis* înseamnă „înviere din moarte”, dar a fost consacrat de biserică pentru a desemna „învierea lui Hristos”.
- **Andréi**. Provine de la *andreia* „bărbăție, curaj”. Numele grecesc se răspândește rapid în lumea creștină datorită faimei unuia dintre cei 12 apostoli ai Domnului Isus. O altă formă a numelui este **Andreas**, care a intrat în română în mai multe rânduri, în perioade istorice diferite. Din **Mica enciclopedie onomastică**, (apărută la Editura enciclopedică Română, în 1975).

Cartea veche 14. Beția

Înainte cu mulți ani o familie cinstită de muncitori trăia în ținutul Rinului. Dar bărbatul ajunsese în stăpânirea beției. Cu plata, ce luă pe săptămână, își petrecea, așa că femeia trebuia să câștige pâinea pentru copiii săi, cu sudoare de sânge. Dar pentru că înaintea bețivului nimic nu era sfânt, el puse mâna să sacrilegă și pe câștigul acesta amar și îl cheltui pe beutură. Acum nu-i mai rămase de ales bieteii femeii decât cerșirea ori moartea de foame. De la cerșirea soțului a oprit-o, pentru că i-ar fi prea jenant. Dar lipsa a silit-o pe mamă să cerșască ceea ce auzind soțul ei, a ucis-o. Bestialul fu judecat la moarte prin ștreang și pentru un atare monstru nici avocatul lui nu află cuvinte de apărare. Iată urmări ale beției : Beția l-a adus și pe Alexandru cel Mare să străpungă pe cel mai bun prieten al lui. În beție a poruncit Irod să i-se aducă dar fetei lui, capul Botezătorului. În Biblie este scris : „*Curvia, vinul și mustul iau mințile omului*”. (Osea 4 : 11)

Dicționar Biblic de nume proprii

Din Dicționarul Biblic de nume proprii :

- ABIB = 1. **Lunca spicelor**. 2. **Aprimăvară, Înmușur**. Prima lună în calendarul ebraic după lege (Exod 13 : 3- 4) și a șaptea după calendarul civil.
- ABIDA = 1. **Tatăl știe** sau **Tatăl cunoașterii, Tatăl recunoașterii, Cunoscător**. Un fiu al lui Madian (Facerea 25 : 1 - 4).
- ABIDAN = 1. **Tatăl meu este judecător**. 2. **Tatăl dreptății**. 3. **Tatăl sentinței**. 4. **Judecător**. 5. **Tatăl judecă**. Un israelit (Numeri 1 : 11)
- ABIEL = 1. **Tatăl meu este Dumnezeu sau Dumnezeu este Tată**. 2. **Tatăl puterii și al stăpânirii**. Mai mulți israeliți se numeau așa (I Samuel 9 : 1, 14 : 51 ; I Cronici 11 : 32)

Versetul săptămânii

„*Să ne uităm ținută la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înainte, a suferit crucea, a disprețuit rușinea, și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu*”. Evrei 12 : 2

Proverbe latine despre bogăție

- Banul este fie stăpânul, fie sclavul celui ce-l strânge.
 - Omul învățat are întotdeauna bogățiile în mintea lui.
 - Nu poți alunga gândurile și grijile cu bogăția.
- (Din Proverbe și cugetări latine, Editura Albatros, 1976).

www.cezareea.ro
Accesând
josești

Tranșmisie live
Foaia Creștinului
Meditații Biblice
Biserica Penticostală Nr. 1, Cezareea
Str. Castanilor nr. 119, cod 320030
Reșița, Caraș-Severin, România
www.cezareea.ro/cauze-de-rugaciune/